

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Quæ sunt doctrinæ dæmoniorum. tit. 230

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

524 SVMMA DOCTR. CHRIST.

illorum scriptis, quia Spiritus sancto inspirati locuti sunt, 2. Pet. 1. At cum in concilijs etiam adsit spiritus sanctus, loquens & diffiniens, Acto. 15. ergo non debet dici traditio, aut doctrina humana, quod sicutur in concilijs.

QVAE SVNT DOCTRINAE
dæmoniorum.

TITVLVS CCXXX:

RIMÒ doctrina diabolica est, quæ trahit hominem à fide Dei & dilectione proximi, sicut doctrina Luciferi fuit, qui voluit esse Deus, Esai. 40. & se à Deo cum suis adhæforibus auertit. Sic erat doctrina serpentis, ne Deo obedirent, sed eos fore Deos Gen. 3. Sic erat doctrina Antiochi, i. Machabæorum, i. vñ homines ad cultum idolorum traheret à vero Deo. Sic inquit Paulus 1. Timotheū. 4. quod in nouissimis diebus discedent quidam à fide scilicet Dei, quod hic solus iustificat, & attendant spiritibus erroris, id est, falsis præparatoribus ac doctrinis dæmoniorum, id est, quæ à fide Dei auertent, dicentes, quod humanae traditiones, præcepta & opera in cibo potu vestitu non fieri vxoratum, & quæ sunt in cultibus alijs humanis &cætera, iustificant hominem & saluent, & sic seipso volunt iustificare & saluare, & sic in hoc derogatur Christo, retrahuntur homines à fide scilicet illa, quod Deus propter Christum iustificat fide, sine cæremonijs & operibus legis, Roma. 3. ob id cunctur doctrinæ dæmoniorum.

Secundo, sic inquit Christus Matthæi 15. quod gratias colunt me mandatis & doctrinis hominum, quæ dicat, hic cultus mihi nō placet, cui honor tributur, scilicet quod saluet & iustificet. Nam gloriam meam alteri nō dabo, Esai. 42. At quando cæremonijs, aditionibus, cultibus datur hæc gloria quod saluet, & si sunt

fficent, quod solum meum est officium, propter me ipsum, tunc mihi furantur gloriam meam, & ideò gratis colunt me, id est, non impetrabunt iustitiam, kia hunc finem ubique humanę traditiones arguuntur, Coloss. 2.1, Timoth. 4.2, Timoth. 4.

Tertiò, Paulus Roman. 14. quando dissentiebant fideles de esu carnis & de differentia dierum, &c. vbi quidam tribuebant salutem & iustificationem huius modi operibus, aliqui è diuerso docebant libertatē, inquit Paulus: Regnum Dei non est cibus nec potus, id est, non sunt causa iustificationis, sed iustitia fideli in Christum, pax de redēptione & gaudium de futura beatitudine consequenda, &cætera. Manducans ergò non manducantē non iudicet, vt charitas nō frangatur fratris, pro quo Christus mortuus est.

Quarto, Alia autem res est, quandò fides prælucet, & tunc propter ordinem omnia fiunt honestè, quatenus charitas & ynitias conseruetur, & hoc docet Apostolus 1. Corinthiorum. 14. scilicet, quod omnia fiunt in nobis honestè & secundum ordinem. Hic obedientia superiorum Ecclesiæ habetur, quæ Deo placet, sicut etiam contemptus displicet, Romanorum. Sic Paulus iubet obseruare traditiones suas, 2. Tes. 3. & est decretum Apostolorum & seniorum concilij Hierosolymitanorum, Act. 15. & 16. & Christus iubet autem Ecclesiam, Matth. 18.

AU VITA MONASTICA

saluet.

PRIMÒ, in vita monastica duo sunt: Primo, fides in Christum, in qua sunt baptizati, acceperunt remissionem peccatorum; Spiritum sanctum, & omnia sacramenta ante monasticē. In hac fide Christi & communione sacramentorum, omnes ynum sumus